

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACTIUNEA ȘI ADMINISTRATIUNEA:
BRAȘOVŪ, piața mare Nr. 22.

„GAZETA“ IEȘE ÎN FIECARE ZI.

Pe unŭ anŭ 12 flor., pe șese luni 6 flor., pe trei luni 3 flor.

România și străinătate:

Pe anŭ 40 fr., pe șese luni 20 fr., pe trei luni 10 franci.

SĂ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNCIURILE:

Oseriă garmondă 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrierile nefrancoate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrămit.

ANULŪ XLVIII.

Nr. 134.

Duminică, 16 (28) Iunie

1885.

Nou abonamentŭ
la

„Gazeta Transilvaniei.“

Cu 1 Iuliu st. v. 1885 se începe unŭ nou abonamentŭ, la care invităm pe toți onorații amici și sprijinitori ai folei noastre.

Prețulŭ abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria:

pe trei luni 3 fl.

„ șese „ 6 „

„ unŭ anŭ 12 „

Pentru România și străinătate:

pe trei luni 10 franci

„ șese „ 20 „

„ unŭ anŭ 40 „

NB. Prețurile acestea le-amŭ fixatŭ spre a ușura abonanților noștri din România plata abonamentului, fără a mai socoti așulŭ.

Rugămŭ pe domniŭ abonenți, ca să binevoiască a-și reînoui de cu vreme abonamentulŭ, ca să nu se întrerupă expedițiunea ziarului.

Domniŭ ce se vorŭ abonă din nou să binevoiescă a arăta și posta ultimă.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei.“

Brașovŭ, 15 (27) Iunie 1885.

Unii dintre acei bărbați ai noștri, cari mai multŭ sŭ mai puținŭ suntŭ responsabili pentru atitudinea poporului românŭ în lupta sa cu a-supritorii, se facŭ a fi foarte surprinși de săriturile nebune ale șovinismului ungurescŭ și dau din capŭ ca și când ar voi să dică: la așa ceva nu ne-amŭ așteptatŭ.

Credŭ ei ôre că prin mărturisirea că au fostŭ surprinși în modŭ neașteptatŭ de evenimente vorŭ fi mântuiți de totă responsabilitatea? Credŭ ei că istoria nu-i va judecă, că n'au luatŭ de cu vreme măsurŭ energice în potriua furtunei amenințătoare, că au lucratŭ fără chibzuielă sŭ, mai bine dŭsŭ, au statŭ în neactivitate fără grijă de viitorŭ?

Rău se înșelă decă credŭ astfelŭ. Potopulŭ maghiarisării n'a venitŭ deodată, ci numai cu încetulŭ și cei ce nu s'au știutŭ înarmă în contra lui vorŭ avé se răspundă înaintea națiunii pentru negligența lorŭ.

Nimicŭ nu-i pôte scusă. Presa noastră a datŭ semnalulŭ la timpŭ vedândŭ cum se apropia totŭ mai tare pericolulŭ și înșși adversarii noștri îlŭ prevesteau prin amenințările lui continue.

Nu voimŭ să mergemŭ mai departe, decătŭ până la 1879 în care anŭ s'a începutŭ prigonirea naționalității noastre în stilŭ mare. Organulŭ nostru a aprețiatŭ în Februarie 1879 situațiunea cu cuvintele următoare:

„Fiecare din noi sŭmte prea bine că scopulŭ statului nu pôte fi numai întărirea unui singurŭ elementŭ pe contulŭ celorlalte, de altă parte scimŭ cu toții prea bine și ne putemŭ convinge în fiecare momentŭ că partidele maghiare fără deosebire promovéză exclusivŭ numai interesele rasei lorŭ maghiare și consideră statulŭ numai și numai ca unŭ mijlocŭ spre ajungerea scopului lorŭ comunŭ, care este înflorirea și întărirea națiunii maghiare precum și înmulțirea ei prin asimilarea celorlalte elemente.

Pornindŭ din acestŭ principiu alŭ fericirei exclusive a rasei lorŭ și făcândŭ din elŭ prin aceea că au potestatea statului în mână unŭ principiu de statŭ, Maghiarii ipso facto devinŭ cei mai mari contrari ai oricărui nisuințe, fie ea ori câtŭ de îndreptățită în realitate, îndată ce

acéstă nisuință vine în conflictŭ cu principiulŭ lorŭ absolutisticŭ de rassă.

Investiți cu océstă putere absolută Maghiarii vorŭ abusa cu atâtŭ mai multŭ de ea față cu naționalitățile nemaghiare cu câtŭ acestŭ abusu de putere trece înaintea lorŭ de unŭ meritŭ pentru națiunea maghiară de-o promovare a scopului statului în înțelesulŭ ce îlŭ dau ei.

Corpurile legiuitoare maghiare, pe lângă aceea că au stabilitŭ principiulŭ superiorității absolute a rasei maghiare, s'au vedutŭ necesitate la 1868 a recunosce totuși în câtva existența elementelorŭ nemaghiare în țeră, aducândŭ o lege anumită pentru naționalități. S'a dŭsŭ de atunci, că acéstă lege va fi ilusoriă, că printr'insa nu nu se va puté scuti individualitatea națională a popórelorŭ nemaghiare, care nu e recunoscută în acea lege; s'a dŭsŭ că legea de naționalitate putea să aibă numai scopulŭ d'a ușura încâtva administrațiunea, că și acestŭ scopŭ va deveni ilusoriu, fiindcă administrațiunea se află în mâinile Maghiarilorŭ, cari după convingerea lorŭ asupra scopului statului, și-au datŭ cele mai mari silințe a o monopolisă în favorulŭ rasei maghiare, ceea ce le-a și succesŭ.

Să nu ne mirămŭ dér, decă Maghiarii ne vorŭ dispută chiar și acele fôrte neînsemnate drepturi, de cari ne mai putemŭ folosi în interesulŭ naționalității noastre pe basa legilorŭ unguresci existente.“

În fața acestei situațiuni organulŭ nostru a apelatŭ de repețe-ori la toți factorii noștri naționali, ca să nu întârzie a-și face datoria luândŭ măsurŭ de apărare.

Cum au răspunsŭ bărbații luminați ai națiunii noastre la acestŭ apelŭ? Ce și cum au lucratŭ ei, de atunci și până ađi?

Tisza în Oradea-mare

Telegrama de erŭ dela Oradea-mare ne-a comunicatŭ, că ministrulŭ Tisza a fostŭ primitŭ la 25 Iunie n. cu ovațiuni de cătră poporațiunea de acolo. Ađi suntemŭ în pozițiune a da cetitorilorŭ noștri și esența discursurilorŭ ce s'au ținutŭ acolo între pahare la banchetŭ.

Ca să vedă publiculŭ, cum „neoașii Maghiari“ se tărăsŭ la picioarele ministrului, reproducemŭ aci numai o frasă din toastulŭ lui Ludwig Markus, ridicatŭ pentru „primulŭ consilierŭ alŭ regelui, capulŭ guvernului Ungariei, înțeleptulŭ conducătorŭ alŭ patriei și tala comitatului Bihorŭ.“ Étă lingușitoarea frasă a „maghiarului“ Markus: „În măsura, în care încărunțesce capulŭ lui Coloman Tisza, înverșesce câte o frunză în laurii neperitori ai meritelorŭ sale.“

Tisza, încântatŭ de atâtă lingușire și luândŭ de banŭ bunŭ vorbele lui Markus, se ridică ca unŭ Jupiter și rostŭ următorulŭ toastŭ:

„E unŭ adevărŭ vechiu și așa va rămâné pentru veciă — ba chiar am cetitŭ astăđi într'unŭ ziarŭ — că omulŭ trebuie să facă politică bună cu minte rece, inima însă trebuie să simță ferbinte. Eu n'am venitŭ ađi aci cu intențiunea ca să facŭ politică cu minte rece, — dér inima mea e caldă de câte ori viu la Oradea-mare. Mă provocŭ la simțământulŭ ferbinte alŭ inimei nu pentru că mintea rece, care reguléză simțământele, n'ar putea aproba aceea pentru ce ridicŭ paharulŭ meu, ci fiindcă eu aci, în orașulŭ părinților mei, mă potŭ provoca și la inima mea. Permiteți-mŭ, după aceste premise, să ridicŭ în scurtŭ cu puține cuvinte — simțământulŭ n'are lipsă de unŭ lungŭ discursŭ — paharulŭ meu pentru orașulŭ Oradea-mare și adaugŭ — căci amândoué mergŭ mână 'n mână — pentru comitatulŭ Bihorŭ. Acestŭ orașŭ și acestŭ comitatŭ, care totdeuna au fostŭ unguresci și unguresci vorŭ rămânea totdeuna, care dacă arŭ puté rătăci vreodată, arŭ rătăci celŭ multŭ în extremulŭ

ungurismului, — acestŭ orașŭ și acestŭ comitatŭ D ște se le înflorésce și se țină multŭ timpŭ pe cetățenii lorŭ.“

Nu scimŭ cum a fostŭ temperatura în Oradea în ziua de 25 Iunie, dér din vorbele ministrului rezultă, că era mare ferbințelă!

A mai vorbitŭ apoi „maghiarulŭ“ Sal, primarŭ, făcândŭ declarațiunii de „credință neclintită pentru bărbatulŭ, care de 20 anŭ neîntreruptŭ a lucratŭ pentru ridicarea materială și spirituală a țerii.“

Intr'adeverŭ, materialicesce stă strălucitŭ țeră. Vedândŭ stăpânii cum se'nțelenesce sărăcia dela unŭ capetŭ la altulŭ alŭ țerii, și-au dŭsŭ: Decătŭ să fi sŕracŭ, mai bine să n'ai nimicŭ. Și înt'adeverŭ că nu va mai trece multŭ și sŕmana poporațiune va sta bine, căci nu va mai avé nici de unde să dea nici de unde să ia.

Cătŭ pentru ridicarea spirituală, de care ține și educațiunea inimei și nobilarea sŕntemintelorŭ, actele stăpânirii nimicescŭ cu desevŕșire aserțiunea lui Sal. Eată și unŭ raportŭ specialŭ ce ne vine din Oradea:

Oradea-mare, 26 Iunie.

Ministrulŭ-președinte D. Tisza erŭ séră a sositŭ în mijloculŭ alegătorilorŭ sŕi la Oradea-mare. După sosire a mersŭ la casina națională (domnăscă), d'acolo la teatru și în urmă la ospătăria „Rózsa bokor“, unde partisanii și onorații Escelenței sale (pe carele lingăii îlŭ numescŭ „a kegyelmej ur“) au fostŭ invitați și chiamați la banchetŭ, carele s'a și începutŭ pela 9 și jumătate ôre séra. Ziarele locale spunŭ, că s'a adunatŭ cu acea ocaziune la 800—1000 ômeni. Fiă.

De sine se înțelege, că au fostŭ și toaste. În numele orașului și a partidului toastulŭ de bineventare l'a dŭsŭ avocatulŭ Márkus. D-lŭ Tisza, carele a bună sŕmă ar fi așteptatŭ să-lŭ salute unŭ altcineva, o somitate locală, numai după decursulŭ unei jumătăți de ôră a răspunsŭ următoarele: Deși pentru politica bună se recere minte rece, acéstă nu eschide inima caldă. Elŭ n'a venitŭ să facă politică ci să se descopere căldura inimei ce o are cătră orașulŭ sŕu natalŭ. Oradea a fostŭ totdeuna, și va fi maghiară, și decă a avutŭ păcate (ha voltak hibái) aceste numai în interesulŭ maghiarismului le-a făcutŭ (csak a magyarság érdekében követte el). Decŭ le poftesce să trăiască cu micŭ și mare! — Se înțelege, că aplausele au fostŭ sgomotóse.

Tisza dŭse că n'a venitŭ să facă politică și făcŭ politică națională; indegetă că se potŭ comite greșeli în interesulŭ maghiarismului. Și acestea le-a pronunțatŭ înaintea publicului d-lŭ ministru președinte alŭ Ungariei, a cărui cuvinte și principii suntŭ dogme pentru diregătorii și mamelucii sŕi.

Decŭ marele Caiafă, papa Calvinŭ Tisza, deslégă tóte păcatele, câte se comitŭ în interesulŭ maghiarismului. Finis sanctificat media.... acéstă o face primulŭ funcționarŭ alŭ statului, decŭ avisŭ la toți ceilalți, să facă asemenea, căci li suntŭ din aainte iertate păcatele.... Escelența sa a uitatŭ a mai adauge, „că păcatele ce se facŭ în interesulŭ maghiarismului și a celorŭ dela putere suntŭ chiar merite, cari se remuneréză,“ precum vedemŭ esemple în tóte țilele.

Absolutismulŭ, celŭ puținŭ în publicŭ, n'a permisŭ unele ca aceste; eră constituționalismulŭ le propagă. Prosit! Fiă răsplata vóstră, conformŭ faptelorŭ vóstre!

Rotuna.

SCRILE ZILEI.

Ni se scrie din Cetatea de baltă cu data 26 Iunie n., că pe Tŕrnava mică, în ținutulŭ Diciosănmărtinŭ-Cetate de baltă, sŕmŕnăturile de tómnă și de primăveră, adecă: grăulŭ, sŕcara, rapița, ovésulŭ și orzulŭ s'au îndreptatŭ, și promitŭ unŭ secerișŭ de mijlocŭ bunŭ; cucuruzulŭ (porumbulŭ) încă e crescutŭ bine și frumosŭ, cam de-a-rŕndulŭ e săpatŭ și de a doua ôră; viile promitŭ mai puținŭ, dar acélŭ puținŭ până în presente e frumosŭ;

numai timp favoritor să fiă, și apoi omerii sunt mulțamiți.

—0—

Același corespondent ne comunică, că în comunele Capelna inferioară și Feisa, de multă grasă între copii morbul de grumază; în Capelna, din luna Februarie a. c. au murit peste 50 de copii în etate de 3—16 ani, în Feisa încă au murit un număr însemnat; omerii sunt cuprinși de frică și spaimă. — Ce face jurisdicțiunea competentă, de nu ia măsuri pentru stărpirea răului?

—0—

Tot de acolo ni se comunică, că din 21 Iunie n. plouă în cotinuu, apele au crescut foarte, riturile sunt inundate, ierburile noroite, fânul spălat și partea cea mai mare dusă cu totul. În noaptea de 25 Iunie între tunete grozave s'a descărcat o ploă torențială. În comuna Craifalău a trăsniț o casă, care a și ars total, omerii nu s'au periclitat. Omerii sunt îngrijiați pentru nutreț de vite, care se arată a fi în anul acesta foarte puțin.

—0—

La 21 Iunie s'a constituit în Brașov o filială a reuniunii de maghiarizare din Clușiu. Cu ocaziunea constituției, »neaoșii maghiari« au afurisit hotărârea luată de adunarea comitatului Brașov cu privire la »Kultur-egylet«. De atunci plouă de varsă în Brașov.

—0—

Intre acușii în procesul de falsificare a notelor de bancă, ce se tractează acum în Târgu-Mureșului, se află mai multe persoane din cercuri mai bune, precum d-na Bernald, nasc. Esther Lazar, absolventul academiei de drepturi Sándor Vilmos ș. a.

—0—

La Borsec și la Tușnad s'au deschis stațiunile telegrafice pentru sezonul de vară din anul acesta. De asemenea s'a deschis stațiune telegrafică împreună cu poșta în Covasna.

—0—

În Cinci-Biserici s'a întâmplat la 23 Iunie n. o espolsiune în laboratorul de dinamită al lui Lisch, pe când împacheta acesta o cutie cu nitro-benzin. Laboratorul a fost total distrus. Bărnela coperișului și platfondului au fost aruncate până în șosea. Cadavrul lui Lisch s'a găsit mutilat între dărămături, er mama nenorocitului e rănită de morțe.

—0—

Tribunalul din Neoplanta a pus pe marele naționalist sârb Svetozar Miletić, care a inebunit, sub curatela avocatului George Dimitrievici din Bečkerencul-mare.

—0—

Consulatul general austro-ungar din Bordeaux a încunoscintat direcțiunea poliției din Viena, că acolo s'a arestat un anume Iacob Stark — adevăratul nume Löwy Greif — și femeia Katz, amândoi supuși austro-ungari, tocmai în momentul când voiau să se imbarce pentru Brasilia cu 4 tinere fete seduse, austriace în etate de 17 până la 21 de ani. Fetele au fost luate sub protecțiunea consulatului, er „cinstita“ păreche, care făcea comerț cu fete, s'a dat judecării. Cercetarea o face tribunalul din Lemberg, deoarece tetele seduse sunt din acel oraș.

—0—

Un ofițer dela depositul de artilerie din Innsbruck a fugit, după ce a defraudat o sumă însemnată de bani. Defraudantul este urmărit.

—0—

Din Praga se scrie, că fabrica de torsă în din Bernsdorf lângă Schatzlar a ars, cauzându-se o pagubă de 200,000 fl.

—0—

Prințesa Carolina de Hohenzollern, sora cea mai mică a reșosatului principe Anton, a murit la 21 Iunie n. în etate de 75 de ani.

—0—

Intre Neresnice și Maidanec, în Serbia, a fost atacată poșta de bani dela Pozarevac de nise tâlhari. Intre omerii poștei și tâlhari a fost luptă în totă foma. Doi gendarmi, conductorul și surugiul au fost greu răniți, er caii impușcați. Nu se știe dacă poșta s'a jefuit.

—0—

Poșta din România nu ne-a sosit de 3 zile.

—0—

CORRESPONDINȚĂ PART. A „GAZ. TRANS.“

Budapesta, 20 Iunie 1885.

Onorate d-le Redactor! Intocmai ca la celelalte academii, s'a sfârșit și la universitatea de aici cursul. Nu pot trece cu vederea o întâmplare. Cu ocaziunea unui rigoros, profesorul de dreptul român Dr. Vécsey a pus unui rigoros ungar următoarea întrebare: »Mi a caput?« (Ce însemnă caput?) Nesciindu-i răspunde Ungurul, Dr. Vécsey dice: »Mi? uraságod nem

tudja? ezt még a Bucaresti egyetemen is tudják.« (Ce d-ta nu știi, asta încă și cei dela universitatea din Bucuresc o știu.)

Din acestă castă se vede eclatant, până unde merge îngâmfarea ungerescă. Mai mulți inși de aici susțin, că Dr. Vécsey e filoromân. Der ore după faptul enarat se mai pôte susține așa ceva? Nu e destul faptul acesta ca să se convingă ori și cine de contrar?

Voiu trece acum la de-ale esposițiunei.

Cu durere a trebuit să vedă, că în diarele noastre nu s'a făcut nici o amintire, că e aici și psihograful macedo-român N. Vlădica. D-lă Vlădica are espuse mai multe lucrări psihografice de ale d-sale, dintre cari voiu aminti următoarele: Traiană cu biografia sa; carta Europei pe jumătate bobă de fasole; carta României pe un bob de linte; Maiestatea Sa împăratul și Alțeta Sa principele de coronă Rudolf cu vorbirile lor la deschiderea esposiției; Venus cu 100 poesii ș. a. Arta cu carea-să lucrute tôte aceste e într'adevăr de admirat, însă cei din Budapesta nu o știu prețui. De însemnat e, că direcțiunea esposiției a dat d-lui Vlădica numai un petecuț al pavilionului orientălu din afară, sub cerul liber. D. Vlădica vrându a espune mai multe obiecte a fost silit a-și aduce o masă. Decă plouă, atunci e silit a-și strânge obiectele de pre masă. Încă o dovadă despre cordiala înbrățisare a Ungurilor!

În pavilionul industriei de casă, în chilia din comitatul Caraș-Severin, figurază pe mai multe obiecte ale industriei de casă române, ca espunător Schnabe Gyula. Pe lângă aceste multe sunt ale contesei Bisingen Antal. Cercetându cu deamăruntul, am aflat că acolo au espus și două Române câte un covor și adevă Mandrisin Saveta și Rachia Liuba.

În chilia, care represintă comitatul Hunedorei, am vădit figurându Ganyuk Mihály cu pănură. Tot aici se află espusă o figură de ceră, care represintă un păcurar român, și ce e mai mult îl presintă cu mustățile rase, ca și când Românii ș'ar rade mustățile, ca popii cei catolici. I-au pus în mână un fluer crepat și legat cu aramă, er pre cap are o cușmă scandalosă și așa de urită, încât nici cel mai prăpădit om nu o ar purta.

În pavilionul orientălu au mai înmulțit figurile, însă una e chiură, alta cu nasul turit, astălaltă cu ochii băgați adenc în cap, cealaltă cu albă pe ochi.

Aici numai tablourile sunt originale și frumoșe, însă cari vizitează esposiția nu dau mult pe tablouri, acesta o deduc din următoarea covorbire: Unul după ce s'a uitat la tablouri a zis: Frumos port, omerii frumoși cu figura maiestatică și inteligenți sunt Românii aceștia. — Ba nu dice ală doilea, arătându asupra figurilor celor de ceră — uită-te aici la vestmintele lor cât sunt de dure și de murdare, nu le place nici curățenia. — Aceștia nu pot fi Români — reflectă ală treilea — trebuie să sunt Americani, căci veți că f lor e aramă.

Pena'mi este pre debilă, pentru ca să pot descrie tôte întrevorbirile ce le-am auzit despre Români.

A. Cras.

DIN BUCOVINA

Cernăuți, 23 Iunie, 1885.

Domnule Redactor!

Am cetit și eu „scrisori din Cernăuți“ în foiletonul „Gazetei“ cu datul de 11 Iunie 1885. Mi se pare că d-nul »Sciau« a lăsat ceva anume, ca să vină și eu să-l completez.

Sunt junimeș, der drept să vă spun că mi-e rușine când vedă pe tinerii noștri români dela universitatea din Cernăuți că nu-să cu inimă română. Membrii societății »Junimea« cu unele escepțiuni, în loc să dea tonul de românism aici în țără, preferă a contribui la desnaționalizarea Românilor. Vă rog a nu vă mira, lucru trist der adevărat. Să vă dau o probă: Un domn jurist, anul IV, nu se rușinează a striga sus și tare, că la noi în țără nu 'ți poți petrece cu d-șorele în limba română. Sărmană limbă română, ce zile ai mai ajuns! În timpul domniei fanarioților mi se pare că tot așa o pățiseși, der numai cu acea deosebire că fanarioții de atunci erau Greci, pe când fanarioții actuali din Bucovina se cred a fi Români.

D-lă »Sciau« a fost prea indulgent în scrisoarea d-sale și n'a voit să-i blameze pe junimeși din cale afară. Escursiunea din 7 Iunie 1885 a fost o espresiune fidelă a simțului de naționalitate ce-lă nutresc junimeșii. S'a mai auzit cândva sub sora, ca Români să cânte cu drag în o altă limbă, decât în dulce și sonora sa limbă maternă? Așa 'i că nu? Dicu și eu, numai la noi în Bucovina lucrurile mergu de dos Cnuta moscovită n'a putut stărpi naționalismul român; grația însă unor tineri români(?)—peștiți la mațe — ceea ce vicisitudinile triste ale timpurilor n'au putut face, acești nemuritori cosmopoliți vrău să probeze lumii că pot.

Der să nu 'mi uită vorba. Societatea ce a pornit

în 7 Iunie dela biserica luterană n'a intonat cântecul »Heut fahren wir über See und See...« pe care-l voiau numai unii, ci au cântat cântecul tot »național român: »Frisch lustig' Compagnie, — tot nemă cu celă dintău despre care ne vorbește și d-nul »Sciau.«

Gloria ție junime română!.. D-văstră cetind scrișoarea lui »Sciau«, v'ați făcut foc și ați voit să lă scărmanați pe bietul Sciau, der nu știți că de »sciau« nu vă cotorosiți curându. Aș dori să-i răspundeți, ca să vedem ce va dice. Opiniunea publică însă este că numai atunci v'ați cotorosi de densul, când ați lă lăna cea murdară, deoarece și oile s'au tunsă acum, pe când d-văstră tot nemăți ați rămas. Ar fi de dorit ca toți acei domni, cari preferă a vorbi germănesce, nici să nu se mai inscrie la societatea »Junimea«, căci prin ei societatea 'și pierde prestigiul, și să lase numai pe aceia cari sunt Români adevărați și 'și cunosc misiunea. La din contră e de temut, că cangrena se va lă și societatea »Junimea« nu se va deosebi de celelalte societăți germane dela această universitate. Nu voesc să vorbesc mai confidențial, căci atunci aș fi nevoit să descoper lucruri, cari ar face multă supărare. Mi le rezervă aceste pentru timpul când aș fi provocat.

Acuma aș întreba ceva alta.—En giciți?—Așa 'i că nu știți?—Vrău să vorbesc despre teatrul român, ce ni-a venit din Bucuresc. Cum e bucurescenu, copilul Dămboviței celei turbure, a creștut că d-văstră veți veni cu toți la teatru. Der de unde? Nici cei cari au jucat la teatrul de diletanți român n'au venit toți, din cauză pôte că d-lor știu mai multe decât societatea dramatică a teatrului național din Bucuresc? Nu cred! Cunosc și pe unii și pe alții, și pe cei din Bucuresc și pe cei din Cernăuți, — er decă voiți să egalizați se u să-i întreceți, asta rămâne la placul d-văstre.

Deosebit merit și-a câștigat d-nul V. Morariu, fiul mitropolitului, care a dat Sămbătă 20 a. c. un bauchet în onora artiștilor români. D-sa cei drept își dă multă silință pentru deșteptarea simțului național prin teatrul de diletanți, — păcat numai că n'a fost pre fericit cu personalul diletanților, care dacă n'ar fi »Chiosu« d-nul Irimevici — de mult ar fi închinat stegul.

La primele reprezentări teatrul român n'a fost frecventat, din cauză că Românii noștri nu suat deprinși a vedea ceva sublim și serios-dramatic, ci pamflete amorose și caraghiosicari. Cu încetul numărul auditorilor s'a mărit. Am vădit venind preoți chiar de pe la sate, ca să vedă ceea ce n'au vădit încă n'au vădit. Mulți vor dice: »Am vădit visu' cu ochii, de acu pot să moră!« — Nu trebuie să moră ci să lucre, ca să se simț Românul că-i Român.

Nu pot să trec cu vederea pe P. Cuvioșia Sa părintele Rector seminariulu, care ni-a probat că-i bun Român și un rector care într adevăr știe conduce un seminar ca cel din Cernăuți. Pôte că cele scrie la adresa D-Sale în »Gazeta« și au ajuns școlul. D-sa a fost la tôte reprezentările teatrale și încă ceva mai mult, a permis fiecărui alumn seminariulu să mērgă. Ecă o faptă, care l'a făcut ca tot orașul și toți alumnii să-l stimeze și să spereze că în curându va fi un rector model, numai cu bucatăria să se îndrepte — și acesta o dice ca nu cumva, făcându un bine, să omită alta și să rămână tot rău.

N'ar fi fost ore mai bine, dacă d-nii junime ar fi luat exemplu dela teologi și ar fi venit mai mulți la teatru. Der ce dice? Ei nu sunt imitatori, ci originali ca și cu ședința dela universitate. Sunt adevă în Octomvre 1885 șeci anișori, un deceniu de când avem o universitate în Cernăuți. Românii noștri au luat inițiativa, ca să se adune toți studenții universitari și să se alge un comitet, care apoi are să facă pregătirile unei serbări. Frumosa idee — der când a fost la adevă, dintre junime au venit numai aceia, cari se îndesau să fie în Comitet, pe când restul nu participă. Teologii veniseră cu toți și români, și ruteni, evreii și nemții er toți și astfel am trebuit să dăm cinstea pe rușine. Celelalte naționalități ne-au oprimat, er noi am evacuat sala. — Ați noi voim să formăm festivitatea a parte. S'a ales și un comitet dintre junime și teologi, — până ați comitetul ales mai de o lună încă n'a ținut nici o ședință, din cauză că Românul nu voesc să se precipiteze, e om cu așpare se u cum îi dice — cu chitela.

Aristocrația noastră n'a pre cercetat — n'a fi având parale pentru teatru român? Nu știu — este un mister, tot așa ca și cu alegerile. Am cetit în »Bukowinaer Rundschau« Nr. 137 cam următoarele: »Ce este național — conservativ? Proprietarii mari ai Bucovinei se numesc cu predilecțiune naționali conservativi. Care naționalitate să se conserve adevă? Pôte cea română? Atunci trebuie să se întrebe, de ce s'au opus acei domni candidaturii lui Piteiu?« etc. — D-nul Piteiu ar fi făcut de sigur mai mult pentru țără decât Escalența sa baronul Conrad Eybesfeld. D-nul Piteiu a fost unicul Român, care și-a tipărit programul

țunii sale în casă de-a fi ales — și cu toate aceste n'a reușit.

Deoarece vorbesc despre alegeri, ar fi bine să înțeleg pe preoții bucovineni, ori de n'a venit timpul ca și D-lor să se pună candidatura, cum fac și cei ruteni din Galiția? Oare va veni timpul acela sau va rămâne un pium desiderium? — Răspundeți măcar după 6 ani.

E întru adevăr de mirat cât s'gmotu s'a făcut prin diaristică înainte de alegeri, er după alegere n'a îndrăsnit nimeni a scrie măcar trei cuvinte. Cine mi-ar pute răspunde a ce mirasă acesta? — Diarul »Bukowinaer Rundschau« laudă pre Tomasiuc, er despre candidatul căduț Cosovici nu se îndură nimeni să i enumere meritele ce și le-a câștigat cât timp a fost »praeses« în Sucéva. A căduț din simpla cauză, că districtele Radăuți-Sucéva — Siret nu se mai temeau că vor veni cu reclamele la D-Sa, și er cei pe care i-a lovit secestrul ađi nici nu voiesc să se scie de el. O lume, lume! cum nu scii a te purta cu fii ței, cari pentru bani facu ca Evreii să pună secestrul pe averea bietului Român dela țeră.

Ecă cum stau lucrurile și apoi se te mai miri că nu mergu bine. — De astădată mă închinu. *Cato.*

Industria de casă. *)

Săntejude, la 7 Iunie 1885.

Domnule Redactor! În anul trecut 1884 în prețitul diar »Gazeta Trans.« și în »Tribuna« am avut onore a avisă și invita pre d-nii colegi învățători, a luă parte la un curs suplimentar de industrie domestică. ce s'a ținut în Săntejude dela 25 August până la 15 Septembrie a aceluiaș an, ca cu mai mare repeșime să introducă industria domestică în școlile elementare populare, unde generațiunea tănără încă din frageda ei etate se se deprindă la lucrurile manufacturale, ca cu timp acastă industrie se se lătescă între popor, care e lipsit de ori și ce venite, spre a-i mai îmbunătăți starea sa materială.

Cu durere sunt silit a spune, cumcă nime dintre frații învățători n'a venit, afară de d. G. Mănăstierianu învăț. în Agheriușiu, pe care Reverend. d. Gavrilă Popu, demnul protopop al tractului Clușiu, l'a trimis pe speșele tractului și în 15 zile a învățat industria domestică cu un succesu forte bun.

Scumpa noastră națiune, după cum putem vedea din experiența de toate zilele, e rămasă înapoi în tot felul de ramă de industrie și prelângă toate acestea e împovărată cu multe și grele sarcini. Acestea toate le plătesc numai din producțiunea pământului, care cu sudor crantă îl cultivază, și ce adună preste vară, tōmna cu toți împart — toți îl trag de toate părțile, ba de nu ajung aceste, executorii îi iau și vestmintele de pe densul.

Ar vinde un purcelu, un miel, ori un vitel, dar nu are de unde, ar vinde o bucată de pământ, dar nu are de unde, că a vëndut'o în anii trecuți, seu de nu a vëndut'o, e pusă ca hipotecă totu din anii trecuți, totu pentru asemenea necazuri.

Dar e mijlocu de scăpare. În patria noastră mai totă comuna are învățător și școlă, mai totă școlă are un petec de grădinuță, unde învățătorul ar pute învăța pruncii agricultura-grădinaritul cu privire la pomărit, stupărit și legume. O mulțime de comune sunt înzestrate cu teritōre întinse, cu păduri în care se află totu felul de material d. e. nuele de alun, sângeru, mesteacăn, curpeni și alte materiale folositoare pentru industria domestică. Forte multe lacuri sunt, unde se află speșele, papură, piperig și răchițele, pentru împletirea coșercelor de totu felul și a altor împletituri și lucruri de casă. Se află pe totu locul paiă de grâu, secară, ovésu, alac, din care se pregătesc pălăriele de paiă.

Pe toate acestea obiecte poporul, avându lipsă de ele, varsă o mulțime de bani la alte națiuni înaintate în industrie; la dincontră dacă poporul s'ar scii folosi de industrie, i-ar rămâne banii în pungă, ba încă în lunile de ernă folosindu-se de industrie ar câștiga bani. Să arăt printr'unu exemplu la ce rezultate ar pute ajunge națiunea română prin întreprinderea industriei domestice în școlile populare.

În o comună stătătoare din 100 familii, totă familia ar pute consta din 6—7 membri lucrători, fiind că pruncul trecut de 7—8 ani se pōte folosi la lucrurile mai ușore de mână. Dér se luăm că o familie constă numai din 4 membri lucrători, atunci 100 familii ar avea 400 membri lucrători. Unu membru lucrător ar pute câștiga, prin întreprinderea industriei, pe 40—60, cr. ba și până la 1 fl. v. a.; se luăm că nu câștigă decâtu 20 cr., 4 membri ai unei familii ar câștiga 80 cr. v. a. 100 familii stătătoare din 400 membri lucrători voru că-

știga decă 80 fl. v. a. Acum se luăm că în o lună ar fi numai 20 de zile de lucru, atunci o familie ar câștiga în o lună 16 fl. v. a. și așa 100 familii ar câștiga 1600 fl. v. a. venit crat pe lună. Lunile în care poporul nu se ocupă cu economia câmpului sunt Noiembrie, Decembrie, Ianuarie, Februarie și Martie, adică 5 luni, așa dară dacă o familie câștigă pe o lună 16 fl., în 5 luni va câștiga 80 fl., atunci 100 familii în timpul acelor 5 luni voru câștiga 8000 fl. v. a.

Ecă la ce rezultate îmbucurător am putea ajunge prin întreprinderea industriei domestice în școlile populare.

Subscribul, avându în vedere binele și interesul națiunii mele, ca mai cu repeșime să se estindă însușirea industriei în școlile populare, m'am decis, precum în anul trecut așa și în acestu an a deschide un curs de industrie domestică începându dela 1 până la 30 August a. c., care cursu se va ține în localitățile școlii confesionale din Săntejude, și la care invit pre toți d-nii colegi, cari voiesc îmbunătățirea stărei poporului și a întregii națiuni române, a participa pe lângă următoarele condițiuni:

1. Industria domestică, adică legarea coșercelor din spetză și alte împletituri, din acestu soi de material. Legarea coșercelor din răchițele și împletituri de paiă, precum pregătirea pălăriele de paiă, acestea toate le vou propune gratuit.

2. Doritorii de a învăța industria domestică, voru avé a se insinua la mine în Săntejude, poșta din urmă Czaga, trimițendu 2 fl. anticipative pentru câștigarea materialelor trebuincioșe pentru propunerea industriei până la 1 Iulie 1885.

3. Pentru viftu va avé a solvi unu individ numai 10 fl. v. a. anticipative la 1 August, când se va începe cursul de industrie.

Ca se ne putem mai cu înlesnire a ne ajunge acestu scopu sântu și salutaru, rog cu umilită supunere pe Veneratele Consistōre Metropolitane și Episcopesci, din totă patria, să bine-voescă prin circulare a atrage atențiunea p. on. d-ni protopopi, cari sunt directorii școlilor tractuale, a trimite din totu tractul protopopescu câte unu învățător, care ar avé voia a învăța industria domestică, cu speșele tractului; sunt eparchii protopopesci din câte 30—40 sate, însă se luăm că în o eparchie se fie numai 24 comune, și așa s'ar veni pe o comună biserică 50 cr. ca speșe pentru materialul de lipsă și viftul unu învățător, care s'ar presenta la învățarea industriei domestice.

Petru Grama,
înv. și prof. de industr. dom.

Raportu polițienesc.

Brașov, Iunie 1885.

Unu nou casu de împotrivire poliștilor avem se șemnalăm. Cu ocaziunea unu balu slujnicescu în Hotelu Nr. 1, mai mulți birjari și soldați căutau se provocea cértă. Fiindu provocat de organele siguranței la ordine, toți ascultară afară de doi servitorii militari (vistavoi), a căroră arestare s'a ordonat imediatu de către funcționarul poliției însărcinat cu inspecțiunea. Abia executată arestarea, fu zădărnicită, în imbulzeala ce se născu din cauza acesta, de mai mulți birjari; totuși poliștii isbutiră se aresteze pe unul din acești birjari. Pe drum prin strada Vămii, năvăliră deodată servitorii militari, cari se duseseră repede acasă, înarmați cu prăjină asupra organelor siguranței, ca se elibereze pe tovarășul lor. Pe când unul din poliști păzea pe birjarul arestat, celalalt poliștu se puse în pozițiune de apărare și cu ajutorul săbiei isbuti se respingă pe servitorii renitenți, fiindu ce e dreptu rănit rău poliștul, așa că 15 zile n'a putut face serviciu. Arătarea penală s'a făcutu la autoritatea competentă.

Dispozițiunile luate în luna trecută în privința cănilor d'a se purta de stăpânii lor legași seu cu botniță și care aveau se espire la 8 ale lunii acesteia, au trebuit se rămână în vigōre până la sfârșitul acestei luni, căci cu totă stricta lor executare de poliție — peste 100 de căni au fostu nimiciți — cu totă stricta pedepsire a stăpânitoru contravenienți, totuși s'a constatat unu indiferentismu de neînțelesu din partea locuitorilor Brașovului față cu aceste dispozițiuni.

În ziua de Rusalii, în valea Rahado pe partea stângă a pădurii s'a găsitu spânzuratu calfa de mäsăr Friedrich Steiner, er la 4 ale lunii acesteia șilerul Nagy Ianos s'a găsitu spânzuratu în locuința sa. Motivul sinuciderei amēndurora a fostu miseria și necazurile vieții.

La 2 luna curență, în trenul omnibus care venea dela București, între Predeal și stațiunea Timișu a murit unu călător. Cercetarea a descoperit în elu pe mäsarul din Brașov Iohann Marzel, în etate de 43 ani, și care din 1882 locuia în România. Elu a murit pe drumu către patria sa din cauza lungilor sale suferințe (oftică).

Unu sfârșit tragicu a avut relațiunea amorōsă ce exista între infanteristul. dela regim. 2 de inf., Docz David și între servitōrea Gere Zsuzsa. Minunata părechă ajunsă într'o seră într'o violentă cértă; amantul scōs sobia și străpuse pe amanta sa în partea stângă a pântecelui, așa că a trebuit se fia transportat în spitalul civil. În contra furiosului amant s'a făcutu arătare penală.

S'a esperiatu de către căpitănatul orașului, că curățenia, cerută atātu de urgentu din motive sanitare, în lunile de vară e mai puțin observată decâtu în lunile de ernă. Din considerațiuni de salubritate publică, căpitănatul orașului va esercita decă unu controlu forte strictu și chiar va pedepsi aspru pe cei neglijenți, ferindu astfel de a se crea unu tēmă fructiferu pentru epidemiile ce eventualu s'ar ivi. În cea mai strânsă legătură cu acesta stă și înmulțirea pisoarelor publice propusă de căpitănatul orașului, căci unul care există nu este îndestulitoru, precum și înarmarea și uniformarea corșpunștōrea a poliștilor ca gendarmeria. Comuna a și luat în considerare acesta. Pe însemnul de tichie se va șapa numele și numărul poliștilor.

După raportul oficiului polițienesc de anunțare, în luna Mai s'au insinuat cu locuința în Brașov 37 partii, schimbări de locuințe 361, calle s'au anunțat 100 și au plecat de aci 114, învățaci s'au anunțat 33, și au plecat 20, copii în costu 17 și au plecat 12, servitōre 333 și au plecat 188, șilerii au oferit temporaru serviciul lor în Brașov 20 și au plecat 8, călătorii streini în birturi și case private s'au anunțat 614 și au plecat 540, în spitalu au intrat 51, au esit 16 persoane. În penitenciaru, la tribunalul și în arestul comitacului s'au anunțat 62 și au plecat 82 areștanți, de căpitănatul orașului s'a espedat de aci 1 femeie. De oficiile preoțesci s'au anunțat 95 născuți și 59 morți. Cu totul decă 2753 anunțari. Lămuriri s'au dat 356. Pedepsite pentru neanunțare au fostu 16 partii în acestu lună.

SCRIRI TELEGRAFICE.

(Serv. part. alu »Gaz. Trans.«)

Pesta, 27 Iunie. — Numărul de dimișnă alu fōiei oficiale publică numirea celor 30 de membri pe viață ai camerei magnașilor; sunt: numiți mareșalii de curte: Nopcsa, Nyari, Bombelles; fișpanii: Hertelendy, Miko, Molnar, Ormos, Perczel; academicul: Hunfalvy; profesorii universitari: Kantz, Lumitzer; generalul Mariassy Kamerer, Barcsay Eber, primarul Rath, deputatul Schwab Eugen, medicul Hirscher, președintele camerei Hochmeister, directorul moraru Burghardt, directorul institutului creditului fonciar Lukacs, marele comerciant Luczenbecher, proprietarii br. Simonyi, Mixus, arhitectul Ybl, profesorul dela poli-tehnicu Stoczek, directorul casei de economii Varady, consilierii secreți: Somsich, Ordody, Ghyczy, Septemvir, Melezerr. (Toți neoși magnașii.)

DIVERSE.

In fața morții. — Zilele trecute a murit în Măiența (Germania) medicul Dr. Kupferberg. Se pare că acestu medic a privit în fața morții cu multă prezență de spirit și liniște, căci în scrisōrea de adio ce i-a adresat'o unui bunu amic a scris ca pōscriptu cuvintele. »Mai am încă șeseșeci de pulsațiuni, voi mai trăi așader două ore, Omul mōre multu mai ușor decâtu ai pute crede. După ce a scris aceste cuvinte medicul a băgat scrisōrea în cuvertă și a scris adresa și probabil că după aceea îndată și-a dat sufletul.

Unu omu lăudărosu, istorisi într o societate o întēmplare forte neverisimilă și după ce termină se adresă către o damă cu întrebarea: »Ce diș dōmnă de acesta întēmplare?« — »Eu credu« răspuse dama cea tineră și frumoșă, »că îndată după acesta aventură a cântat cocōșul și te-ai deșteptat.«

Pianuri de hartiă. Aceste pianuri sunt după scriile din Paris cea mai nouă acvișițiune pe tēmă întrebunțarei materiei de hartiă. Se ntelege că totu ce e lucru de lemn la pianuri este înlocuit de masă de hartiă. Până acum s'au construit două instrumente astfel din masă de hartiă comprimată cu o suprafață tare poleită. Culōrea este albă-crēmă. Tonul instrumentului se dișe că este de o calitate escelentă dér nu prea tare. Caracterul tonului s'a schimbatu la aceste pianuri, elu este mōle, pñu și duréză lungu, cam ca la organele mici. Unul din aceste noue instrumente de hartiă se află în Paris, altul s'a vëndut ducelui de Devonshire.

Editoru: Iacobu Mureșianu.
Redactoru responsabilu: Dr. Aurel Mureșianu.

*) Celelalte diare române sunt rugate se binevoiască a luă notă.

Cursul la bursa de Viena

din 27 Iunie st. n. 1885.

Table with 2 columns: Item description (e.g., Rentă de aur, Bonuri croato-slavone) and Price/Value.

Bursa de Bucuresci.

Cota oficială dela 11 Iunie st. v. 1885.

Table with 4 columns: Item description, Cump. (Buy), and vënd. (Sell) prices.

Cursul pieței Brașovă

din 27 Iunie st. v. 1885.

Table with 4 columns: Item description, Cump. (Buy), and Vënd. (Sell) prices.

Numere singuratiche din „Gazeta Transilvaniei“ se pot cumpăra în tutungeria lui I. Gross.

Diplomă de argintiu dela espozitiunea economica din 1884 a comitatului Torontalü.

ISVORULÜ

dela M O H A

Conține cea mai însemnată cantitate de acidu carbonicü dintre toate

Apele minerale ale Ungariei

face escelente servicii la bóle catarrhalice ale organelorü de mistuire și ale udului.

Cu vinü beutä se bucurä acësta de o popularitate mare.

Depositulü principalü L. ÉDESKUTY Liferantü alü Curtii singurü numai la:

S'au espediatü in anulü 1884 1,500000 butelii

Plätibilü în rate seu cu banü gata 10 procente mai eftinü!

vëndü ceasornice remontoir de aurü și de argintü, pendulo, cea ornice pentru salonü, odäi și cu musicä, cântändü dela 1 până la 10 piese.

Marfa se va trimite îndatä fiecäru comandatorü, după trimiterea primei rate. Vëndare sub garanția.

Totü felulü de reparaturi, orolöge și juvaeruri se eleptuezá eftinü și promptü.

Jacob Fuchs, Uhren- und Goldwaaren Fabricant

(Firma înregistratä la tribunalulü de comerciu.) WIEN I, Schulerstrasse Nr. 1 (Rotschild - Palais.)

Mersulü trenurilorü

pe linia Predealü-Budapesta și pe linia Teiușü-Aradü-Budapesta a călei ferate orientale de statü reg. ung.

Large table with multiple columns showing train schedules, including station names (e.g., Bucuresci, Predealü, Timișü, Brașovă) and departure/arrival times.

Nota: Orele de nöpte suntä cele dintre liniile gröse.